เรื่อง ลำไยป่า

The Office Of Academic Resource Information And Technology

รายละเอียด

ชื่อวิทยาศาสตร์ paranephelium ongifoliolatum Lec.

ชื่อวงศ์ SAPINDACEAE

ชื่ออื่น ตะไหลแก้วดง มะเฟืองป่า ลำไยป่า แคว้งที้ ตาไหล แก้วดง ทองว้า พญาไก่เถื่อน น้ำนุ่น ขี้อ้าย

ลักษณะทั่วไป

ต้น เป็นไม้ยืนต้นขนาดกลาง สูงประมาณ 10 - 20 เมตร พุ่มต้นมีลักษณะคล้ายต้นลำไย โคนมีพูพอนบ้างเล็กน้อย เรือนยอดเป็นพุ่มทรงกลม เปลือกสีน้ำตาลหรือน้ำตาลอมเทา แตกเป็นร่องตามยาวลำต้นเปลือกในสีน้ำตาลอมชมพู

ใบ ใบ เป็นช่อ ใบย่อยรูปขอบขนานแกมรูปหอก

ดอก ดอกเล็ก สีเขียวอ่อน สีขาว ออกรวมกันเป็นช่อตามง่ามใบและปลายกิ่ง ตามก้านช่อมีขนสีนวล ๆ ทั่วไป

ผล ผลเล็กสีน้ำตาล

นิเวศวิทยา ขึ้นอยู่ตามป่าเบญจพรรณและป่าดิบแล้ง

ออกดอก มกราคม – กุมภาพันธ์

การขยายพันธุ์ ใช้เมล็ดและการตอน

ประโยชน์ด้านสมุนไพร เปลือกต้มรับประทานเป็นยาแก้ท้องร่วงลงแดง อุจจาระธาตุ แก้บิด

ภาพโดย : http://www.dnp.go.th/flora/images/f71547265d903170414e29b81274fb60.jpg

คำสำคัญ : สมุนไพร

ที่มา : กมลทิพย์ ประเทศ และคนอื่นๆ. (2543). การสำรวจพรรณไม้ในอุทยานประวัติศาสตร์กำแพงเพชร อำเภอเมือง จังหวัดกำแพงเพชร. พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.

รวบรวมและจัดทำข้อมูล : กาญจนา จันทร์สิงห์

วันที่ : 2018-02-13

https://arit.kpru.ac.th/ap2/local/?nu=pages&page_id=115&code_db=610010&code_type=01

The Office Of Academic Resource Information And Technology